

POEMAS

por ADINA IOANA VLADU

Adina Ioana Vladu na súa Transilvania natal

VENDO NEVAR NOS CÁRPATOS

Estou en Compostela vendo nevar no Courel.
(U. Novoneyra)

Cambia o universo... pero o meu amor non cambia.
(C.R. Fer)

Cóbreme o corazón a primeira nevada dos Cárpatos
deste ano
e saio pastar os derradeiros fíos de luz agochados entre a herba do verán
cal cerva que naceu na primavera
e aínda non coñece a xeadá.
Contra a friaxe, o único antídoto imaxinable -
Cúbreme o corazón co teu lume
ti, en cuxos ollos nunca é inverno
e cuxos brazos forman bólas de cristal
cheas dun eterno xuño.
Ti, que cristalizas partículas de enerxía pura
en folerpas de poesía
inderretible.
Cóbreme o corazón a primeira nevada dos Cárpatos
deste ano
e non sei se non comezo a latexar máis devagar
por empatía.

NOVOS DIÁLOGOS IMPOSIBLES

para C. e N., e para novos diálogos imposibles
„...și pat le era dușumeaua.”
(din raportul Securității despre poeta Nina Cassian)

O amor estaba en min desde 1957.
Con 17 anos eu chegara a ser unha muller fascinantemente fea – e non o sabía.
Brotaban en min palabras inventadas, mares e lúas
sentíame máis viva que nunca
doíanme as omoplatas polo imperativo das ás
estoupaba no orgasmo da lingua romanese
ao sentirte subir cara min
con labios líquidos de lava primordial
dende o primeiro fulgor do estremecemento
que nos fundiu ata o berro
máis alá da lingua.
Presentíate no diálogo do vento coa mar
no salitre que sabía coma a túa saliva,
na claridade da luz do máis alá do bosque,
mais non o sabía.
Só tardei sesenta anos en saber
que o amor estaba en min desde 1957,
cando nos amabamos nos despachos do antigo Ministerio das Artes,
e a nosa cama era o chan.